

דף כב.

עין משפט א.

ח"מ סימן רנט סעיף ז

ז. המציל מהארי, או מזוטו של ים כשהים מגיע לחוף שוטף כל מה שמוצא בדרך חזרתו, ומשלוליתו של נהר כשהנהר גדל ויוצא על גדותיו. בכל אלו הרי מה שהציל שלו **ש** ואפי' הבעל עומד וצווח **ת**.

הגה: מ"מ לפנים משורת הדין מחזירים, או אם המלך גזר להחזיר אבדות אלו מחזירים מדינא דמלכותא **א**. וע"כ בספינה שטבעה בים שנתנו הקהילות חרם שכל מי שקונה מן הגוים שהצילו מן האבדה שיחזיר לבעליו צריכין להשיב, ואין לו מן הבעלים רק מה שנתן לגוי.

ח. אם יש מכשולות בנהר **ב** שעיי"ז דבר הצף בו עומד שם אם הוא דבר שיש בו סימן מסתמא בעליו לא התייאשו.

הגה: ואם הוא דבר שאין בו סימן, אם הבעלים יכולים להציל והם רודפין אחר האבידה **ג** אם הם היו שם, לא זכה בהם המציל **ד**, אבל אם הוא דבר שאינו יכול להציל מיד והבעלים עומדים שם ואינו רודף אחריו ודאי התייאש.

הגה: אווזין ותרנגולין שברחו מבעליהן הוי הפקר, וכל המחזיק בהן זכה **ה**,

ש. מכרייתא דר"ש בן אלעזר שם כ"ד ע"א. ובע"ז מ"ג ע"א. ואפי' הבעלים רודפים אחריה ואומרים שלא נתייאשו, בטלה דעתו אצל כל אדם. סמ"ע ס"ק ט"ז.

ת. כ"כ הרא"ש שם במציעא פ"ב סי' ו'.

א. בס"י שניו סעיף ז' כתב הרמ"א שנוהגים להחזיר גניבה אפי' אחר יאוש ושינוי רשות ע"פ דינא דמלכותא. סמ"ע ס"ק י"ז.

ועפ"ז העלה ביביע אומר חו"מ ח"ז סי' ט' שיש ירושה לבנים בחיבורי אביהם ויכולים לאסור על כל אדם הדפסת חיבוריו בלי רשותם, וזה גם מדינא דמלכותא מלבד גזירתו של המחבר, והסכמת המחברים ע"ש.

ב. אבנים וסתימת גדר שעושין לדגים, רש"י שם בד"ה דמתקיל.

ג. שזו הוכחה שאינם מתייאשין ומחזירין להם, וכ"כ התוס' בדף כ"ב ד"ה שטף.

ד. כיון דבאיסורא באו לידו שהבעלים לא ידעו עדיין וע"כ אע"ג דנתייאשו הבעלים אח"כ כשנודע להם, לא זכה בהם.

ה. ר"ן בריש פ' שילוח הקן בחולין קל"ט ע"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ודוקא שא"א לבעליהן להחזירן.

דף כב:

עין משפט ב. חו"מ סימן רנט פעיף ז
עין בסעיף הקודם

עין משפט ג.ד. חו"מ סימן רס פעיף ו
עין לעיל דף כא: עין משפט טי

עין משפט ה. חו"מ סימן רסב פעיף ח

ח. מצא ככרות של בעל הבית והתיכות בשר או דג שיש בהם סימן י
חייב להכריז.

עין משפט ז.ח. חו"מ סימן רסב פעיף ט
עין לעיל דף כא. עין משפט ז

חו"מ סימן רסז פעיף ז

ט. מדה או משקל או מנין או מקום האבידה סימנים מובהקים הם י.

י. שם במשנה כ"ה ע"א.

יא. מב"מ כ"ג ע"ב. וסומכין עליהם גם לדעת הרמב"ם והמחבר למי שהביא עדים שאינו רמאי בזמן הזה או שהוא צורבא מרבנן דמסתמא אינו רמאי. סמ"ע ס"ק י'.